

УСІ—НА КОМУНІСТИЧНИЙ СУБОТНИК!

Мониторинг экзот

Молодий комуніст

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 19 квітня 1986 року

№ 47 (3710).

Ціна 2 коп.

ТРУДЯЩІ КРАЇНИ РАДІ! ЧЕРЕЗ ПРИСКОРЕННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ КРАЇНИ — ДО ДОСЯГНЕННЯ НОВОГО ЯКІСНОГО СТАНУ СУСПІЛЬСТВА, ДО ТОРЖЕСТВА КОМУНІСТИЧНИХ ІДЕАЛІВ!

(за Записки ЦК КПРС до 1 Травня 1986 року).

Трудові позивні

Відзначити день «червоної» суботи значним перевиконанням норм дали слово трудівники Устіївської міжгосподарської пересувної механізованої колонії. У суботнику візьме участь понад 60 чоловік. Частину людей трудитиметься на пускових об'єктах, де в цей день передбачено виконати обсяг будівельно-монтажних робіт на 2,5 тисячі карбованців. Водії перевезуть на завантаженому пальному понад 50 тонн вантажів.

Наш кор.

....І ВИРОСТУТЬ ТОПОЛІ

Усі наші 45 комсомольців вийшли сьогодні на заздалегідь визначені об'єкти. Вийшли, щоб ударною працею ознаменувати день Всесоюзного комуністичного суботника. Більшість працює на своїх робочих місцях. Це — молоді механізатори, водії, доярки. Механізатори беруть участь у весняно-польових роботах, лагодять техніку. Їм допомагають водії. Комсомолка доярка Валентина Козленко дала слово надіти від закріпленої групи корів по 14 кілограмів молока від кожної. Підвищені соціалістичні зобов'язання по надоях і в інших доярок молочно-товарних ферм.

Решта комсомольців споруджуватиме табір для літнього утримання громадської худоби, а також висадить тополі на прифермських територіях і біля дороги.

В. ГОНЧАР,
секретар комсомольської організації колгоспу імені Леніна.
Новоархангельський район.

З піднесеним настроєм вийшли сьогодні на Ленінський комуністичний суботник члени комсомольсько-молодіжної бригади закрійників цеху № 1 Кіровоградської взуттєвої фабрики імені 60-річчя Радянської України (бригадир Г. Зайцева, групкомсорг Т. Дубосарська). Фабрика і цех працюють сьогодні на завантаженому сировині і матеріалах. Комсомольсько-молодіжна за зміну виробить 10 тисяч пар комплектів взуття.

Фото В. ГРИБА.

Все продумали наперед

ті, хто візьме участь у суботнику на Гайворонському тепловозоремонтному заводі. Почнеться він з урочистої частини; в ході її відбудуться короткі мітинги, учасників свята праці зустрічатиме духовий оркестр.

Понад 800 чоловік візьме участь у суботнику. Бу-

де вироблено товарної продукції на 10 400 карбованців, в тому числі відремонтовано понад план за рахунок завантажених матеріалів та енергоресурсів один тепловоз. Крім того, буде виготовлено запчастин до тепловозів на суму 3 тисячі карбованців. 1400 карбованців, зароблених у цей день, учасники свята праці вирішили перерахувати

до Радянського фонду миру.

Робітники заводу, які не задіяні на робочих місцях, займатимуться благоустроєм території підприємства та прилеглих до нього вулиць. Окремий загін ремонтуватиме приміщення підсобного господарства. Разом з дорослими учась у суботнику візьмуть учні підшефної середньої школи № 5 нашого міста.

В. ГУЙВАН.
М. Гайворон.

Іспит на стадіоні

На комсомольських зборах усі спільнани нашого колгоспу дали слово підтвердити нормативи комплексу ГПО і постійно відвідувати хоч одну спортивну секцію. Щоб підвищити свою майстерність, у нас є належні умови. Однак ми повсякчас доповнюємо свою спортивну базу. Ось і під час комуністичного суботника зберемося на стадіоні (звичайно, вже після того, як юнаки та дівчата завчасно справляться з роботою в полі, на тваринницьких фермах), дообладнаємо, поповнимо легкоатлетичні сектори, ігрові майданчики спортивну кімнату.

Невистачка спортмістечка будуть обладнані також на тваринницькій фермі, польовому стані тракторної бригади.

Ударно попрацювали тваринники, механізатори візьмуть участь у товариських матчах теністів, волейболістів, шахістів. Змагатимуться команди бригад, відділків колгоспу.

В. ПЕТРАЧЕНКО,
інструктор по спорту колгоспу «Победа» Малишківського району.

В Кіровоградському машинобудівному технікумі стало традицією в переддень Ленінського комуністичного суботника проводити змагання на кращого токаря. Вчора в навчально-виробничих майстернях зібралися учасники і болільники. Цього разу переможцем став студент 3-го курсу інструментального відділення комсомолець Анатолій Козачок. Йому вручено грамоту і пам'ятний приз.

На знімку: А. КОЗАЧОК.

Фото Ф. ПЛАХТЯ.

Перебудова: ТВОЯ пропозиція

Історичною, воістину революційною подією в житті нашої країни, усіх радянських людей став XXVII з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу. Партія твердо взяла курс на прискорення соціально-економічного розвитку країни.

Перебудова роботи. Про неї сьогодні багато говорять, сперечаються, думають. На виробництві, у навчальних закладах, у первинних організаціях, в райкомах комсомолу. Проблема хвилює абсолютну більшість молоді.

Складна і важлива перебудова комсомольської роботи. XXVII з'їзд КПРС сколихнув молодь, дав поштовх ініціативі юнаків і дівчат, бажанню словом і ділом утвердити себе. Чи не так, комсомольцю Кіровоградщини!

XII пленум ЦК ВЛКСМ, який недавно відбувся, ще раз акцентував увагу на завданнях райкомів комсомолу, первинних організацій організувати обговорення і вивчення матеріалів з'їзду так, щоб як можна більше молоді висловило свою думку з приводу лінії партії на прискорення соціально-економічного розвитку країни, що і як треба перебудувати в комсомолі сьогодні.

Юнаки і дівчата! Вашою трибуною стане пленум Кіровоградського обкому ЛКСМУ, який відбудеться у кінці квітня. Отже, ваша думка про перебудову в комсомолі. В чому найперше вона вам бачиться! Що, на вашу думку, заважає комсомольській роботі! Сподіваємось, ділова і конкретна розмова зав'яжеться на сторінках газети ще до пленуму. Чекаємо цікавих думок, ділових пропозицій.

Репортер

Слово про комуністів

«З тобою ми, Партіє, завжди з тобою!» — таку назву мав дитячий ранок, що його провели у Дорожнєвській восьмирічній школі вчителі та учні 4—8 класів спільно із завідувачкою місцевою сільською бібліотекою. На цю ж тему попередній було оформлено книжкову виставку.

Того дня школярі запросили в гості ветерана війни та праці, одного із найстаріших членів колгоспу

комуніста М. С. Копальчука. Багато цікавого розповів він дітям про важкі роки перших п'ятирічок на селі, про вклад тодішніх партійців у колгоспне будівництво. Сьогодні місцевий колгосп із честю носить ім'я великого Леніна.

Багато пережив на своєму віку Михайло Семенович. Після війни разом з іншими колгоспниками підбудував зруйноване господарство. Довгі роки, як і належить комуністові, був серед перших у соціалістичному змаганні.

Перед присутніми на ранку вступили також учасники шкільного літературного гуртка. У їхньому виконанні прозвучала літературно-музична композиція, до якої увійшли пісні й пісні про Вітчизну, про Леніна, про рідну пар-

В. ГОРЕНКО.
с. Дорожнєве, Вільшанського району.

ВИСТАВКА

ПОЛОТЕН ЗЕМЛЯКА

У рамках II Всесоюзного фестивалю народної творчості, присвяченого 70-річчю Великого Жовтня, в картинній галереї обласного центру відкривається пересувна виставка робіт народно-художника РРФСР, секретаря правління Спілки художників СРСР, лауреата Державної премії СРСР нашого земляка (уродженця Малої Виски) П. П. Осовського. Він автор близько 700 картин, що експонуються в різних музеях Радянського Союзу, та 140, які знаходяться за рубежом.

На вернісажі виступили секретар обкому партії С. М. Шаникіна, депутат Верховної Ради СРСР, фрезерувальник заводу «Гідросила» І. Г. Машингута, кіровоградський художник М. Г. Бондаренко, заступник директора дитячої художньої школи Л. І. Бондар. Вони тепло привітали Петра Павловича Осовського, котрий прибув на відкриття виставки і був екскурсоводом для перших її відвідувачів.

В обкомі Компартії України відбулася зустріч з П. П. Осовським, на якій художник подарував свою картину «Салют над Кремлем».

Помітне місце в експозиції займають полотна циклу «Міста й люди», що

включають вісім портретів та п'ять видів столиць соціалістичних країн. Астину їх демонструвалася на біснелле в італійському місті Спеції, звідки автор повернувся з Золотою медаллю Академії мистецтв Італії.

Ось портрет Фіделя Кастро, зроблений на Кубі з натури в 60-х роках. На одному з полотен, присвячених героям Шипки, зображені болгарин і російський солдат — його прообразом став дід художника В. І. Осовський, який брав участь у боях за Шипку. Проходять перед поглядом відвідувачів словацькі та болгарські пастухи, польські шахтарі. «Я намагався, — згадує художник, — писати портрети людей тих професій, які надають їх зовнішності національного колориту».

Взагалі художник багато бував у різних містах і країнах: як сказав сам, об'їздив світ від Байкалу до Мехіко. На виставці є роботи й мексиканської та фінської серій. «Красива Фінляндія, мальовнича, чиста дуже, та через засилля іноземної реклами знайти щось характерне суто для «країни тисячі озер» було нелегко».

«Красну площу писали такі відомі художники, як К. Юон, К. Коровін. І П. П. Осовського заворожили ве-

лич і чарівність головної площі країни, Московського Кремля. Деяких привезених до нас полотен із його видами не бачили ще навіть москвичі».

Лейтмотивні для виставки теми патріотизму та інтернаціоналізму дістають відображення і в портретах жителів Сибіру (є серед них портрет дідуся, сім синів котрого не повернулися з війни), пейзажах Псковщини — глибинно російської сторони.

Довго не давалися художнику краєвиди псковських місць, де знаходився в заслання О. С. Пушкін:

— Рельєф з тих часів зостався майже без змін, задумані «осінні» фарби теж знайшлися, а от як було передати гнітючу атмосферу заслання, не затьмаривши, однак, поетичності пейзажу? І знайшов: подекуди покрили золотою осенню заледенілим снігом...

Пушкінський триптих залишає враження задуми й піднесеності, скорботної печалі й разом з тим якогось прихованого світла.

Приховане світло (хай вибачать мені художники за непрофесіональне термінологію) струменить з багатьох полотен П. П. Осовського. Ні, вони не сонячні, як у Сар'я чи Реріха, немає тут яскравих «фестивальних» барв, наприклад, майже відсутня соковитозелена. Відчуття життя, дикування, тепла надають значній частині картин сяйво неба над горизонтом, ясні його відблиски на предметах і обличчях.

Н. ТРИГОР'ЄВА.

Не шукати свого щастя за тридев'ять земель, а спробувати його у рідному селищі, у своєму профтехучилищі вирішила Алла Ніщук. У 1985 році вона закінчила з відзнакою Капітанівське профтехучилище № 10. Тут же залишилася працювати. Товариші обрали її секретарем комсомольської організації.

Цікаво і змістовно організувати дозвілля учнів, туристичні походи по місцях партизанської слави, місцевого підпілля, зустрічі з ветеранами війни та праці — цим займається комітет комсомолу, який очолює Алла Ніщук.

Малюнок В. ШУЛЬГИ.

Новомиргородський район.

ФЕСТИВАЛЬ КОРЕЙСЬКОЇ МОЛОДІ

ПІХЕНЬЯН. (ТАРС). Питанням підвищення творчої активності молоді Народної Кореї, посилення її ролі в дальшому прирості соціалістичного будівництва в республіці був присвячений традиційний всереспубліканський фестиваль «Вірність», який нещодавно завершився.

Майже два місяці тривав огляд, який продемонстрував досягнення молоді в політичній, економічній, художній і спортивній сферах. У ході фестивалю молоді агітатори обмінювалися досвідом проведення виховної роботи. Відбулися зустрічі конаторів виробництва, а також виставка зразків технічної творчості, яка виявила багато нових імен талановитих винахідників. Учасники художніх і спортивних виступів показали високу виконавську майстерність.

Фестиваль продемонстрував готовність молодих громадян республіки виступити вагомий вклад у виконання рішень Трудової Партії Кореї, в тому числі лютогового (1986 року) пленуму ЦК ТПК, який намітив важливі завдання модернізації народного господарства, активного проведення технічної революції, розвитку науки.

СЛОВО ПАРТІЇ — МОЛОДИМ

У Сумську, Харківську, Полтавську і Чернігівську області проліг маршрут агітпоїзда ЦК ЛКСМУ «Комсомолец України». В його складі — лектори і пропагандисти, ветерани праці, передовики виробництва, наставники молоді, наукові працівни-

ки, артисти. Мета пропагандистської групи — роз'яснення молодим робітникам, трудівникам полів і ферм, студентам і учнівській молоді документів XXVII з'їзду КПРС.

Відбудуться лекції, зустрічі юнаків і дівчат з делегатами з'їзду пар-

тій, заняття школи комсомольського активу, засідання «круглого столу» з проблем, які хвилюють молоді. Крім агітпоїзда, у міста і села республіки, на ударні будови вихаля агітаційно-пропагандистські групи, у складі яких досвідчені комсомольські працівники, лектори.

(РАТАУ).

«Не про форму, а про ферму»

Під таким заголовком 15 березня ц. р. в нашій газеті було опубліковане актуальне інтерв'ю, де за низькі показники надобі на підшефних фермах було піддано критиці ряд райкомів комсомолу.

Відповідь на газетну публікацію надіслала перший секретар Олександрівського райкому комсомолу Н. БОЙКО. Вона повідомила, що критика на адресу райкому справедлива. Інтерв'ю обговорено на засіданні відділу комсомольських організацій РК ЛКСМ України, на якому намічено конкретні заходи по поліпшенню становища на фермі.

На підшефній молочно-товарній фермі колгоспу імені Калініна створено клуб, який поповниться випускниками Підлісненської середньої школи.

22 березня працівники райкому комсомолу пропели на підшефній фермі комсомольсько-молодіжний суботник, присвячений 100-річчю від дня народження С. М. Кірова. Були проведені роботи по поліпшенню санітарного стану приміщень, обладнанню кутків з наочною агітацією.

ЕГОСЛОВІІ православної церкви приклали чимало зусиль, щоб зобразити хрещення Русі, історію самої православної церкви у вигідному для себе світлі. У їхніх книгах, статтях, журналах дається неправдива картина минулого, перебільшується роль православної церкви в історії нашої країни, береться під захист релігійна ідеологія.

Руська православна церква та багато інших релігійних напрямів (у тому числі й зарубіжні) вже багато років використовують дату хрещення Русі для активізації своєї діяльності з метою викликати у радянських людей інтерес до релігії.

А, приміром, зарубіжні антирадянські клерикально-націоналістичні центри, — зокрема, українські буржуазні націоналісти й колішні уніати, намагаються перекопати віруючих у «протилежності» історичних шляхів розвитку України і Росії, твердять про їх пібито духовну й національну «несумісність».

Поширюючи легенду про Андрія Первозваного, який пібито вперше заніс християнство на Русь, і ототожнюючи Київську Русь з Україною, зарубіжні ідеологи твердять, що українському світогляді властиві особливі релігійність, містичний зв'язок з божеством, що український народ прийняв християнство в один час із одних рук (апостолів) разом з народами Західної Європи.

У націоналістичній інтер-

претації Україна ємонопольно була форпостом Західної християнської цивілізації, тоді як Росія є пібито уособленням язичества та безбожності. Звідси робиться висновок, що два народи — російський і український, — пібито є чу-

«ПУТЯТА ХРЕСТИВ МЕЧЕМ»

жими один одному. Таким чином перевертається історична правда, яка полягає в тому, що колись укрїнського, російського та білоруського народів була єдина держава — Київська Русь. Все це робиться для того, аби підірвати єдність народів Радянського Союзу.

РЕЛІГІЯ древніх слов'ян була типово політеїстичною: вони поклонялися багатьом богам, що уособлювали сили природи. Ці вірування започаткувалися за первіснообщинного ладу. Зрушення, що сталися в соціальному бутті східних слов'ян (формування феодальної держави) вимагали зміни в їхній релігії. Потребу цього найкраще усвідомлювала феодальна верхівка. Цією природно, що феодальні спочатку робили всілякі спроби пристосувати до сучасності традиційну релігію східних слов'ян. Найбільш кардинальним заходом у цьому напрямі було вжито за князювання Володимира Святославовича (980—1015 роки).

Коли Володимир у боротьбі за князівську владу розправився з противниками, вбивши в їх числі й свого рідного брата Ярополка, він почав дбати про насадження єдиного та обов'язкового для всієї країни релігійного культа.

АТЕІЗМ

«ПУТЯТА ХРЕСТИВ МЕЧЕМ»

В основу останнього було вирішено покласти поклоніння тим богам, яких визнавали різні слов'янські племена. За наказом князя Володимира у Києві були встановлені ідоли Перуна, Хорса, Дажьбога, Стрибога та інші, ім почали приносити жертви.

Але скоро життя показало марність цих заходів: одержавлення традиційної сімейно-родової релігійності не дістало в народі ні схвалення, ні підтримки. Схвально бугтя Київської Русі вже неросло ідеологічні рамки старослов'янського язичества.

На той час у світі існувало багато релігій: буддизм, конфуціанство, іудаїзм, християнство, іслам та інші. Християнство, представлене двома паростями, — західною і східною, привернуло особливу увагу Володимира. Християнські настанови — «Немає влади, яка була б не від бога»; «Хто противиться владі, той противиться слову божому»; «Раба, будь задоволеній своїм станови-

щем»; «Христос терпів і вам велів», — цілком задовольняли феодалів. Київська Русь тоді потребувала юридичного визнання наймогутнішими державами, в першу чергу — державами християнськими. У виборі релігії вели-

АТЕІЗМ

«ПУТЯТА ХРЕСТИВ МЕЧЕМ»

ку роль відігравало й те, що західні та південні слов'яни, з якими Київська Русь встановила найкращі стосунки, вже стали християнами.

В 988 році Київський князь Володимир, у ході конфлікту з Візантією, завоював Херсонес — візантійську колонію в Криму і зажадав від візантійських правителів виконати раніше дану обіцянку: надати йому за дружину їхню сестру Анну. Змусив дати згоду, візантійці поставили одну умову: прийняття християнства. Володимиром... Шлюб Володимира і Анни істотно змінив його статус як глави держави: зять візантійського імператора ставав в один ряд з государями Європи. Це був його великий дипломатичний успіх. Так почалося хрещення Русі.

Широкий народні маси зустрічали християнство вороже, противилися його прийняттю. З цього приводу про хрещення погродців народ склав приказку: «Путята хрестив мечем, а Добриця — во-

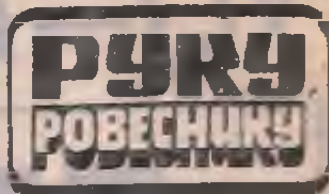
гнем». Здобути остаточно перемогу християнство змогло тільки завдяки серйозним поступкам язичників. У вирощенні було включено цілий ряд старих, язических традицій та обрядів, деяких язических богів перетворено у християнських «святих»; церковними святами стали масляна та купальня день.

Однак нова релігія негативно позначилася на одвічно слов'янських формах культури. Протягом віків вона переслідувала пісенний фольклор, народну музику, танці, перекази, казки, а також їх виконавців — скоморохів, мандрівних акторів... Православ'я віками душло людську думку, переслідувало світське, наукове знання, сприяло духовній зашкатуваності, рутині, намагалося втримати свідомість народу в тісних рамках церковних канонів.

Приміром, коли на Русі вперше з'явилася книгодрукування, воно, як і на Заході, було оголошено «диявольським настанням». Першого друкаря на Русі Івана Федорова оголосили слугою диявола, і потовп під впливом дужо-вества розгромив і спалив його друкарню.

Історія знає безліч прикладів церковного бузурівства. Історична правда про введення християнства на Русі різко суперечить твердженням церковників, що воно пібито відкрило русачам шлях до спасіння».

П. ДМИТРЕНКО, завідувач обласним Будинком атеїзму.

КОЖЕН ДЕНЬ ТИЖНЯ

27 квітня виповнюється 8 років з дня перемоги Квітневої революції в Афганістані. Цей знаменний події присвячено тиждєнь радянсько-афганської дружби, який проходить в Кіровоградському інституті сільськогосподарського машинобудування з 18 по 26 квітня.

Протягом тижня, організованого парткомом інституту, студенти КІСМУ матимуть можливість ближче познайомитися із життям афганського народу, глибше осягнути завдання і масштаби його боротьби за побудову нового справедливого суспільства.

Почався тиждєнь із засідання інститутського політклубу на тему «XXVII з'їзд КПРС і актуальні проблеми світового революційного прогресу». Серед важливих заходів тижня — спільна участь радянських та афганських студентів у Ленінському комуністичному суботнику 19 квітня, вечір-зустріч афганців, які навчаються в Кіровограді, та радянських студентів з учасниками інтернаціональної допомоги ДРА, ветеранами Великої Вітчизняної війни. Готується також зустріч членів ІДНА з комсомольським активом інституту.

В проведенні тижня активну участь беруть учасники інститутського КІДу «Червона гвоздика». Вони ж — серед активних учасників концертної програми заключного вечора тижня, який відбудеться в актовому залі інституту 26 квітня.

Наш кор.

м. Кіровоград.

ДОЛІ ЛЮДСЬКІ

ТУТ ЩАСТЯ ПОРІВНУ УСІМ

ЖИТЬ МОЛОДОЇ СІМ'І

А вже про допомогу по господарству й говорити не доводиться. Нащо оп Оленка, ще й до віника не доросла, а як справжня господиня в кімнаті порядкує...

Принають у сім'ї дітей до самостійності. Старші доглядають за молодшими. Важливо, що всі господарські питання тут вирішують гуртом. Кому що з одягу купити, що з продуктів потрібно — роз'яснюють цим житейським проблем змалечку вчуть дітей цінити працю.

Тут — усе порівну; усе — разом: в кіно, на виставці чи на город грядку полоти. В сім'ї шанують шашки, шашки, захоплюються малюванням... А особливо люблять разом виїздити десь до річки, чи до ставу (у Євладенків — власна машина). Велике задоволення мають від сімейних змагань із рибальства.

Якось довелося бачити, як Євладенки всією сім'єю на галявині грали у футбол. Тоді спіймав себе на думці, що виховувати дітей, та ще й кількох — це все-таки мистецтво. І, мабуть, мужність теж. Скільки часу йде на це! А ще ж робота! Але недавно подружила показало мені два дипломи. Один свідчить, що Володимир без відриву від виробництва (і, звісно, від сім'ї) з відзнакою закінчив сільсько-господарський технікум. Інший був результатом п'ятирічного (теж заочного) навчання Тетяни в педагогічному інституті на фізико-математичному факультеті. Встигали!

Хоча, напевне, не все на світі вимірюється часом і клоцотами. Є речі, мірою яких може бути лише любов і доброта. Та й недарма в народі кажуть, що щаслива сім'я — це велика сім'я. Євладенки з цим повністю згодні.

О. ГАВРИЛЕНКО.

м. Бобринець.

ЗУСТРІЧ перша. Наташа.

Не можу більше. З першим чоловіком розлучилася, син залишився з ним, дочка зі мною. Після цього дуже переживала, а тут з Валерієм познайомилася. Він теж недавно розлучився, нам обом було погано, так і порозумілися і через два місяці одружилися. Працювали на «Гідросилі», робота хороша, та змушені були піти, бо там і мій чоловік, і Валерієва перша дружина. Змінили роботу. Працювала в торгівлі, могла дістати хороші речі, зодягла його, джинси, шубу купила. Спочатку нічого жили, до дочки він добре ставився, а потім змінив. Руки простягає до мене. В хаті колотеча, дитині спокою немає. Сама нерви лікувала, на роботі все з рук валиться. Його не цікавить ні кіно, нічого. Зустрічаю його з роботи, щоб не пішов пити, а він сердиться. Розлучилися, та живе в нас, каже, нікуди піти. Чи погрожує, що піде до першої дружини або ще кудись. Ходила до нього на роботу, кажуть, він у нас не п'є. Вмоялю піти до лікаря — не хоче. Грошей приносить мало, вдома не робить нічого. Терпіти несила. Я вже й речі йому не раз викидала за двері, а все ж шкода. Він добрий, аби не

п'є. Пропадає ж... Здавати на примусове лікування боюся...

Зустріч друга, Валерій. Що, вже і в газету пішла скаржитися? А чого? Взяв її з двома дітьми, з роботи на роботу бігас. Ви б подивилися, скільки записів у неї в трудовій книжці! І що ж вона назвала вам? Б'ю? А вона на мене одяг подерла. П'ю? У дочки моєї був день народження, Наташка не пустила піти привітати. А мені на душі тяжко. Ніхто не знає, як тяжко. Жити ніде, куди я піду? Гуртожитку нема, а на квартиру хто мене прийме? Може, ви допо-

маєте знайти квартиру?

Чого вона від мене хоче? Може, я до першої жінки піду. Куди захочу піду! Лікуватися мені не треба, я не алкоголік. П'ю! Бо важко! Але ж не на роботі. Дитину їй виховую... Знайдіть мені квартиру... Як жити буду? Не знаю. Тяжко мені...

Зустріч друга, Валерій. Що, вже і в газету пішла скаржитися? А чого? Взяв її з двома дітьми, з роботи на роботу бігас. Ви б подивилися, скільки записів у неї в трудовій книжці! І що ж вона назвала вам? Б'ю? А вона на мене одяг подерла. П'ю? У дочки моєї був день народження, Наташка не пустила піти привітати. А мені на душі тяжко. Ніхто не знає, як тяжко. Жити ніде, куди я піду? Гуртожитку нема, а на квартиру хто мене прийме? Може, ви допо-

ГРАНІ МОРАЛІ

ЕРЗАЦ

можете знайти квартиру? Чого вона від мене хоче? Може, я до першої жінки піду. Куди захочу піду! Лікуватися мені не треба, я не алкоголік. П'ю! Бо важко! Але ж не на роботі. Дитину їй виховую... Знайдіть мені квартиру... Як жити буду? Не знаю. Тяжко мені...

Зустріч друга, Валерій. Що, вже і в газету пішла скаржитися? А чого? Взяв її з двома дітьми, з роботи на роботу бігас. Ви б подивилися, скільки записів у неї в трудовій книжці! І що ж вона назвала вам? Б'ю? А вона на мене одяг подерла. П'ю? У дочки моєї був день народження, Наташка не пустила піти привітати. А мені на душі тяжко. Ніхто не знає, як тяжко. Жити ніде, куди я піду? Гуртожитку нема, а на квартиру хто мене прийме? Може, ви допо-

маєте знайти квартиру? Чого вона від мене хоче? Може, я до першої жінки піду. Куди захочу піду! Лікуватися мені не треба, я не алкоголік. П'ю! Бо важко! Але ж не на роботі. Дитину їй виховую... Знайдіть мені квартиру... Як жити буду? Не знаю. Тяжко мені...

звичайно. Та дорікати їй у цьому має право людина, саме в моральному відношенні бездоганна. А перечитайте, що каже Валерій. «Дитину їй виховую...». Так знав же, коли женився, що в дружини є дитина. «До дочки не пускає...». Як це дорослу людину можна не пустити — прив'язати, чи що? «Жити ніде, знайдіть квартиру...». Якби це просив і скаржився безпомічний хлопчик, можна було б йому співчувати; чоловікові ж за тридцять — вибачте. А постійні погрози «піду туди, піду сюди». Хто багато говорить, той мало робить, це загальновідомо, як відомо й інше: ніщо так не ранило, як слово. Краще, мабуть, раз піти, ніж тисячу разів про це казати.

Втім, сумніваю, що Валерій у нинішньому стані зможе кудись піти, щось знайти. По-перше, для цього треба мати волю. Знати, куди, і головне — чого йти.

Н. ДАНИЛЕНКО.

кор. «Молодого комунара».

м. Кіровоград.

ЛИСТ У НОМЕР

Ваша ідея?

Нині все частіше стали влаштовувати безалкогольні весілля. Як зробити їх цікавими, які ігри, конкурси влаштовувати? «Молодому комунару» варто було б друкувати сценарії таких торжеств.

А. ФОМИЧЕНКО.

с.мт Компаніївка.

Шановні читачі! Як свідчить пошта, багато з вас небадіжжє до цих питань. Надсилайте нам свої ідеї щодо влаштування весіль без спиртного. Ваші пропозиції будуть опубліковані.

ЕТИКЕТ

Найкраще — компроміс

Мені 18 років, працюю малярем на будівництві. У березні ми з Ігорем одружилися. На весілля бабуся подарувала мені маленькі золоті сережки. Та Ігор не дозволяє їх носити, каже, не міцанство.

Думаю, він не правий. Все-таки хочу проколоти вуха, та не знаю, йти в лікарню чи зробити це вдома. І чи не ображу я Ігоря, коли все ж носитиму сережки? Підкажіть, будь ласка.

Олена П.

м. Олександрія

Прекрасно, Олено, що ти остерігаєшся образити чоловіка, навіть вважаючи, що він неправий. Якщо ви обоє завжди старатиметеся не заводити один одного прикроїв, то легко уникнете сварок і непорозумінь.

Сережки — звичайна жіноча прикраса, носити їх — не міцанство, якщо до них і до місяця. Золоті — речі — парадні, виключають присутність біжутерії з інших матеріалів і вимагають

а зсередини він залишиться сприм. Щоб цього не трапилось, треба заздалегідь нагріти духову шафу, але не розжарювати її, і торт випікати на помірному вогні. Після того, як торт виймуть з духовки, його треба тримати на кухні, а не виносити на холод. Від різкої зміни температури торт може осісти.

Сильний запах капустни зникне, якщо в каструлю, де вона вариться, покласти шматок білого хліба.

Щоб коров'яча печінка стала м'якшою і ніжнішою на смак, перед тим, як смажити, потримайте її трохи у молоці.

Дріжджове тісто буде м'яким, якщо ви доцільно остиглу варену картоплю, натерту на дрібній тертушці (2—3 середніх картоплини на 1 кг борошна).

М'ясо буде ніжним, якщо його густо змазати гірчицею приблизно за годину до смаження.

Картоплю, зварену в «мундирі», легко обчистити, якщо відразу після варіння облиш її холодною водою.

ЗАРУБІЖНИЙ КАЛЕЙДОСКОП

ВУНДЕРКІНД

Західнонімецька газета «Кельнер експрес» розповіла про семірічного хлопця Нікі, жителя Ессена. У півтора року він знав азбуку, в два — читав, а в три — штурмував спеціальну літературу батька-лікаря.

ВІДЕНСЬКІ

СТОМАТОЛОГИ

ВВАЖАЮТЬ,

що можна запобігти узурбованню зубних каменів, періодично «сидіючи» на такій тривалій дієті: перший день — варене яйце, бульйон чи відварене м'ясо; другий — злегка присолені овочі; третій — несолона картопля з маслом.

МАЛЕНЬКІ ХИТРОЦІ

Близько сорока років життя вітамінів втрачається, ми варимо овочі у солоній воді. Тому соліть страпу перед самим закінченням варіння.

Якщо хочете, щоб при щипанні картоплі у вас не торчили руки, то робіть це неіржавіючим пожею. Але якщо руки все-таки потемніли, потріть їх лимонною шкіркою.

Щоб зникли запахи оселедця, цибулі або часнику, досить підержати їх над вогнем, а потім вимити його картоплею або картоплею.

Алюмінієві каструлі будуть завжди чистішими і блискучими, якщо у воду для миття додати кілька крапель нашатирного спирту.

Молоко зберігається значно довше, якщо його

кип'ятять з цукром (одна столова ложка цукру на літр молока).

Засохлий сир покладіть на два дні в кисле молоко. І він знову стане свіжим.

Щоб сіль була сухою і розсипчастою, покладіть у сільничку два-три рисових зернятка — вони поглинуть вологу.

Не залишайте надовго у воді обчищену картоплю, оскільки вона втрачає частину поживних речовин. Чистіть її безпосередньо перед варінням.

Якщо домашнє печиво підгоріло, дайте йому охолонути, а потім обережно проведіть по ньому кілька разів дрібною тертушкою і посипте зверху цукровою пудрою.

Торт ніколи не можна пекти на сильному вогні. У жаркій духовці зовнішня частина його стане твердою,

Прогулянка на свіжому повітрі всією сім'єю — чудовий відпочинок, вважають учителі Садківської восьмирічки Любов та Віктор ЛЕГУНИ і їхня дочка Люда.

Фото М. САВЕНКА.

Устинівський район.

20 КВІТНЯ — ДЕНЬ РАДЯНСЬКОЇ НАУКИ

Миколаївський кораблебудівельний інститут імені адмірала С. О. Макарова готує спеціалістів для суднобудівних підприємств, проектних організацій, конструкторських бюро. На його п'яти факультетах і в Херсонському філіалі навчається тепер більш як 7 тисяч чоловік.

Для скорочення шляху від наукової ідеї до її впровадження у цьому вузі кілька років тому було створено студентський науково-дослідний проектно-конструкторсько-технологічний інститут (СНДКТИ). Тут розробляли і збудували крейсерську яхту «Антарктида» водотоннажністю 60

тонн. Нині спроектована і споруджується на заводі «Океан» яхта «Ікар», яка призначена для кругосвітнього плавання. Немало студентів уже стали лауреатами всесоюзних конкурсів.

Близько півтори сотні науково-дослідних розробок майбутніх кораблебудівників знайшли за минуле п'ятиріччя широке застосування в народному господарстві.

На знімку: студентка Діна ШАНДАЛОВА. У цьому році вона захищає свій дипломний проєкт і працюватиме на одному з миколаївських суднобудівних заводів.

Фото О. КРЕМКА.
(Фотокроніка РАТАУ).

ЗВУЧАЛИ
МУЗИКА І ВІРШІ

На заводі чистих металів відбулося чергове засідання молодіжного клубу «Гармонія». Програма вечора була присвячена співзвучності поезії з музикою. Присутні слухали чудові твори П. І. Чайковського, Л. В. Бетховена, В. А. Моцарта, П. Брамса, вірші О. Блока, дельштама.

Клубу «Гармонія» створено підходящі умови для роботи. В його розпорядженні — заводський Будинок техніки, сучасна радіо- та відеопаратура.

О. ПОКРОВСЬКИЙ,
м. Світловодськ.

СПОРТ

СПОРТ

СПОРТ

СТАБІЛЬНІСТЬ—
ОЗНАКА МАЙСТЕРНОСТІ

БОКС

Близько двохсот молодих боксерів з областей республіки та міста Києва приїхали до Кіровограда, щоб взяти участь в турнірі, за результатами якого будуть визначені кандидати до складу збірної України.

Серед учасників цих змагань — п'ятнадцять кіровоградців. На четвертий день турніру боротьбу продовжували лише троє — Олег Акерман, Олександр Скворцов та Олександр Дранов (перші два з них у попередніх поєдинках здобули по одній перемозі, третій ще не зустрічався з суперником своєї вагової категорії (91 кг).

Впевнено лідирують на турнірі призері численних міжнародних і всесоюзних змагань майстер спорту міжнародного класу Олександр Антикуз (Донецьк),

майстри спорту Юрій Вілшук (Дніпропетровськ) та Олександр Кирилович (Донецьк). Стабільність їх виступів визначає класність, зростає майстерність.

Шанувальники цього виду спорту чекали, що на ринзі побачать призера юнацького чемпіонату світу Валерія Денисенка (Дніпропетровськ), однак він у складі збірної країни нині готується до нових міжнародних турнірів. Та все ж почерк таких лідерів, про яких ми загадали, дає підстави стверджувати, що серед юних спортсменів є справді такі, котрі стануть гідною зміною чемпіонам.

Завтра на турнірі — фінальні бої.

На знімку: йдуть попередні поєдинки боксерів.

Фото В. ГРИБА.

ФУТБОЛ

«ТОРПЕДО» — «ЗІРКА» — 2:0

Торішній дебютант другої ліги, який упевнено закріпився тут, звісно, не мав із «Зіркою» давнього знайомства. Торік кіровоградці на своєму полі перемогли запорізьких торпедівців (2:0), а в гостях зазнали поразки — 0:1.

А в цьому сезоні наші

земляки їхали в Запоріжжя, маючи в своєму активі мінімальну кількість очок — після поразки в матчі з керченським «Океаном» у «Зірку» їх лише 3 (один виграв, одна нічия, три поразки, різниця забитих і пропущених м'ячів — 4—7). А торпедівці лідирували — 8 очок.

...Біля будинку на вулиці Пачасва стоїть літня жінка і надричним голосом вигукує:

— Та що ж це робиться, людоньки! Ці халамидники знову побили м'ячем у вікна шибки.

— А хіба у вас не було дітей? — запитує сусідка. — На те вони й діти, щоб пускувати. Не будеш же тримати їх на прив'язі. Їм хочеться веселитися, бігати, гратися. Діти ж!

— То хай граються, хіба я проти. Але бити шибки — хуліганство. Треба, щоб хтось приборкав цих непокірних хлопчаків...

Ця розмова відбулася опівдні, якраз у той час, коли ми разом з старшим педагогом — організатором міського житлово-експлуатаційного об'єднання В. Г. Черняхівським завітали в мікрорайон, де господарює жед № 8. Вячеслав Григорович сам запропонував поїхати сюди, бо, на його думку, дитячо-юнацький клуб «Космос» тут працює вже давно і в його роботі є цікаві знахідки.

«Космос» справді працював. В одній з кімнат зібралися драмгуртківці, в іншій — юні пожежники, в третій, тісній і темній — члени гуртка макраме. У найбільшій — восьмеро юних тенісистів. Два столи не влаштували їх, тож довелося визначати чергу. Все це в напівзатемненому підвальному приміщенні.

— А чому надворі не змагаються? — запитує хлопчиків. — Весна ж...

— А там столів немає. І взагалі...

Оте «взагалі» насторожило. Чогось, виходить, та не вистачає дітям.

Поки прийшов педагог-організатор Олександр Раєвський, ми з В. Г. Черняхівським переглянули журнали роботи гуртків і секцій. Як з'ясувалось, тут є навіть спеціальний план на суботні і вихідні дні.

Що ж практично відбувалося? У березневі дні, наприклад, пройшло чотири турніри — особиста першість з настільного тенісу серед хлопчиків і дівчаток, шаховий турнір серед дорослих і весняний легкоатлетичний крос. В кожному із цих змагань брало участь відповідно по 10—18—25 чоловік. У квітні з мінімальною кількістю учасників ще два старту

експлуатаційної ділянки № 8 не під силу виконати таку об'ємну роботу. То хто ж допоможе їм? Можливо шефи із заводу радіовиробів та виробничого об'єднання «Друкмаш»? Була така домовленість. Щоправда, на папері. Але і завоком профспілки, і комсомольські активісти цих підприємств забули,

шли. Ось і знову — неподалік нашої контори будують дім. Гарний дім, а двору не буде. І майданчик поруч — також, ніхто не передбачив обладнати. Не вірю, що архітектори наші такі байдужі і безініціативні. Ну, чому б при забудові великого будинку не передбачити на першому поверсі приміщення для

НА МАЛОМУ СТАДІОНІ

ЧОМУ ГАЛЬМУЄ «КОСМОС»?

що їх прямий обов'язок допомагати, безпосередньо самим брати участь у спортивно-масовій роботі за місцем проживання. Знову тільки обіцянки.

По вулиці Героїв Сталінграда жед обладнує ще один так званий культурно-спортивний центр. Теж у підвальному приміщенні.

Про масовість у спортивних групах і на змаганнях, обладнання нових спортмайданчиків і спорткімнат розмовляємо з начальником жед В. Г. Горво.

— Ми робитимемо все можливе, щоб створити дітям, підліткам належні умови для занять спортом, — говорить Валентин Григорієв. — Виділяємо кошти на це. Але самотужки проблеми не розв'яжемо. Потрібна допомога великих підприємств.

І додас (аж зажурено, з бідканням недоволенням):

— Скільки ж можна говорити про те, щоб у нових мікрорайонах будували споруджували величезні спорткомплекси, містечка здоров'я? Чому архітектори не проявляють принципності? Є десятки постанов — будувати, обладнувати. Але далі паперових формул, балачок на нарадах ми не пі-

дитячо-підліткового клубу? Доки ми будемо задовольнятися підвалами, де немає ні повітря, ні світла, ні краси, ні зручностей?

Це — досить слушне зауваження. Звичайно, одразу проблеми не розв'яжеш. І ті ж напівпідвальні приміщення поки що також знадобляться, якщо їх уміло оздобити. Але роботу по-новому слід починати з новизни в будівництві спортивних споруд, з нового підходу до справи з боку керівників підприємств, профспілкового і комсомольського активу.

Хто сьогодні допоможе «Космосу», щоб там, у клубі, збиралося не двадцять-тридцять хлопчиків і дівчаток, а по кілька сот? І не в напівтемних кімнатах, а на просторих майданчиках — на відкритому повітрі.

М. ШЕВЧУК,
спецкор «Молодого комунар».

ВІД РЕДАКЦІЇ: Ми чекаємо відповіді від керівників заводу радіовиробів, виробничого об'єднання «Друкмаш», з Кіровоградського райвиконкому та Кіровоградського райкому комсомолу. Що конкретно планується зробити, щоб поселити новизну в цьому та інших мікрорайонах Кіровограда?

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На українському мові.

БК 02029.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Обсяг 0,5 друк. ер.

Індекс 61103.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділів робітничої молоді та внутрішніспілкового життя, сімейної молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83.

Зам. № 216. Тираж 63 700

Газета виходить у п'ятницю, четвер, суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.